

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NIEUWS | INTERVIEWS | ARTIKELS | RECENSIES

*Een duizelingwekkende
dosis cinema*

SAFETY FIRST
SNOOPY
MIA MADRE
BRIDGE OF SPIES
RAMS

The Force Awakens

De sciencefictionsaga verenigt oud en nieuw

#17

december 2015

DROOM GROOTS

Blue Sky
STUDIOS

SNOOPY

EN DE PEANUTS DE FILM

by SCHULZ

23 DECEMBER

IN DE BIOSCOOP OOK IN 3D

Facebook.com/SnoopyFilmBelgium
#SnoopyDeFilm

Bruggen bouwen

Het zijn donkere dagen, zowel letterlijk als figuurlijk. Waarschijnlijk lijd ik aan beroepsmisvorming, maar in dergelijke tijden vind ik stevast soelaas in de bioscoop. Ook de komende weken zie ik het ene lichtpunt na het andere. Sterker nog: het lijkt wel alsof filmmakers bewust benadrukken dat cinema het ultieme bindmiddel kan zijn.

Neem nu *The Force Awakens*, de langverwachte zevende aflevering van de *Star Wars*-saga. Vorig jaar schreef ik voor *Vertigoweb.be* een stuk over mijn allereerste herinnering aan de populaire sciencefiction-franchise: een bezoekje aan een Schotse bioscoop waar ik samen met mijn ouders *The Empire Strikes Back* zag. Enkele weken later nam mijn vader me mee naar een herneming van *A New Hope* en sindsdien hebben we elke aflevering zij aan zij bekeken.

Zelf heb ik nog geen kinderen, maar ik kan me inbeelden dat talloze leeftijdgenoten hun kroost zullen meenemen naar *Episode VII*. Als grootmoeder en grootvader dan ook nog eens meegaan, worden maar liefst drie generaties tegelijkertijd blootgesteld aan de kracht van *The Force*.

Ook andere films bouwen bruggen tussen jong en oud. De filmavonturen van *Snoopy and the Peanuts* en de sukkelende securityfirma *Safety First* vormen ideaal materiaal voor bioscoopbezoekers van 7 tot 77. Nanni Moretti toont in het rouwdrama *Mia madre* hoe een dode taal als het Latijn de interactie tussen generaties springlevend houdt. En Steven Spielberg zegt in de spannende spionagethriller *Bridge of Spies* rake dingen over verleden, heden én toekomst.

Kruip dus uit je schelp, rep je richting cinema en laat je samen met een hoop onbekenden in het donker meeslepen. De kans is groot dat je met een warm gevoel de zaal verlaat en eens te meer beseft dat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

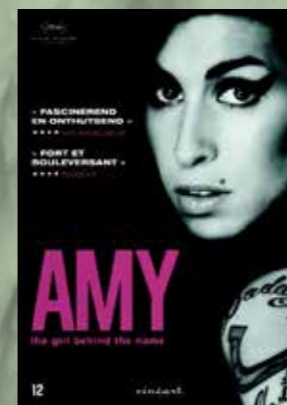
@Waaazinema

MEKANIK STRIP

THE FORCE IS STRONG IN THIS SHOP

MEKANIK STRIP | Sint Jacobsmarkt 73 | B-2000 Antwerp | Belgium
COMICS, STRIPS, MANGA AND MUCH, MUCH MORE! | +323 234 234 7 | info@mekanik-strip.be | www.mekanik-strip.be

KEEP CALM AND WATCH GOOD MOVIES

AMY

LA ISLA MINIMA
VANAF 18/12

PARADISE TRIPS

LOVE

NU BESCHIKBAAR OP DVD, BLU-RAY, VOD EN iTunes

cinéart **TWIN**
www.cineart.be PICS

VERTIGO
Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be
ADJUNCT-BLADMANAGER Pieter-Jan Vinckx – pieter-jan@vertigoweb.be
MEDEWERKERS Ruben Nolle, Kurt Vandemaele, Freya Langendries,
Jimmy Van der Velde, Ewoud Ceulemans, Ben Van Alboom, Jonas Govaerts,
Tom Rouvrois, Britt Valkenborghs, Anke Wauters, Niels Putman,
Eline Van Hooydonck, Dominic Zehnder, Chris Craps, Dennis Van Dessel
WEBMASTER Hans verschooten
WEBREDACTIE Jimmy Van der Velde
EINDREDACTIE Stefaan Werbrouck
LAYOUT Kevin Van Gaver – apetown.org
FOTOGRAAF Greetje van Buggenhout
RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen
DRUK Drukkerij Moderna

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

www.twitter.com/VERTIGObe www.facebook.com/VERTIGObe

FLASHFORWARD

- CINÉ SELECT**
Een greep uit het bijzonderste bioscoopaanbod 8
- ACHTER DE SCHERMEN**
De goede zorgen van Githa Hermans 9
- FILMFAN**
Bart 'Freddy De Vadder' Vanneste schuwt de meeste komedies 10

CLOSE-UP

- STAR WARS: THE FORCE AWAKENS**
De echte leading lady van *Episode VII* 12
- RAMS**
IJsland volgens Grímur Hákonarson 16
- MIA MADRE**
De afstandelijke autobiograaf in Nanni Moretti 18
- BRIDGE OF SPIES**
Production designer Adam Stockhausen herbouwd de muur 20
- SNOOPY AND THE PEANUTS**
Een hond, zijn mensenvrienden en hun hindernissen 24
- EL CLUB**
Pablo Larraín en de Katholieke Kerk 26
- SAFETY FIRST**
De sukkelende securityfirma maakt de overstap 28
- LES COWBOYS**
Thomas Bidegain zoekt het in de Franse Far West 30
- SPECTRUM**
De twee Turkijes 38
- AFTELLEN**
2016 in beelden 40

POINT OF VIEW

- RECENSIES**
By the Sea, Burnt, Mountains May Depart, The Night Before, Le nouveau 44
- BESTE.FILM.OOIT.**
Attack the Block: het eerste sci-fi-avontuur van John Boyega 46

VERTIGO

EN DE VERTIGO AWARDS GAAN NAAR...

Vergeet de Oscars of de Golden Globes! Vergeet zelfs de Ensors, want vanaf nu zijn de Vertigo Awards de enige filmprijzen die er toe doen. Of ook niet, maar wij vonden het gewoon hoog tijd om onze eigen awards te lanceren. Het grote verschil met de rest: jij bepaalt wie wint!

VIJF CATEGORIEËN

De Vertigo Awards worden uitgereikt in vijf categorieën: Beste Film, Beste Regisseur, Beste Acteur, Beste Actrice en – last but not least – Beste Vlaamse Film.

BESTE ALLER TIJDEN

Niet alleen de films van het afgelopen jaar komen in aanmerking voor een Vertigo Award, in een apart segment gaan we op zoek naar de sterhouders uit de hele bioscoopgeschiedenis, in dezelfde vijf categorieën.

WE NEED YOU

De Vertigo Awards mogen geen 'ons kent ons'-gebeuren worden en daarom doen we een beroep op... jou! Surf naar onze website en maak je voorkeur duidelijk. Wie weet, maakt jouw stem wel het verschil!

STEM NU OP **VERTIGOWEB.BE/AWARDS**
EN MAAK KANS OP DUIZELINGWEKKENDE PRIJZEN

2
DEC

ONE SHOT CINEMA

KASKCinema Gent (ook 9/12 en 16/12)

Bikkelhard maar ontroerend: *Le grand cahier* van de Hongaarse regisseur János Szász, over een 13-jarige tweeling die tegen het einde van WOII moet onderduiken op het platteland.

6
DEC

KIDS CLUB

Utopolis

Spelletjes, een vertoning van *The Good Dinosaur* of *Snoopy en de Peanuts* plus een verrassing van de Sint: als de kinderen uitgespeeld zijn met hun ochtendlijke cadeaus, biedt Utopolis 's namiddags een mooi vervolg.

8
DEC

NT LIVE: JANE EYRE

Utopolis Mechelen

Een theaterbewerking van Charlotte Brontë's literaire klassieker waarin het titelpersoonage snakt naar vrijheid en voldoening, en vecht tegen onrecht en verraad.

8
DEC

SNEAK PREVIEW

Kinepolis Antwerpen

Ontdek samen met Kinepolis en *Vertigo* een topfilm in avant-première. Met een inleiding door onze hoofdredacteur Steven Tuffin.

9
DEC

FILM IN ZICHT

Sphinx Gent

Amer-regisseursduo Hélène Cattet en Bruno Forzani komen in de Gentse bioscoop hun favoriete film voorstellen: het controversiële *Cruising* van William Friedkin uit 1980.

ACHTER DE SCHERMEN

Tonic Immobility

Opnameleidster Githa Hermans zorgt dat alles vlot verloopt.

tekst KURT VANDEMAELE
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Nathalie Teirlinck is een van de grote beloftes in de Vlaamse filmwereld. Een reputatie die ze te danken heeft aan puike kortfilms als *Juliette* en *Venus vs Me* en de videoclipps die ze maakte voor onder meer Novastar en Admiral Freebee. Volgend jaar brengt ze haar eerste langspeelfilm uit.

“*Tonic Immobility* wordt zwaarder dan de meeste films, maar ook mooier”, zegt opnameleidster Githa Hermans. “De film vertelt het verhaal van een vrouw die als escort aan de bak komt. Wanneer haar ex overlijdt, staat haar zontje — dat ze nooit gekend heeft — voor de deur. Verwacht drama en poëzie.”

Hermans studeerde regie aan Sint-Lukas, was even model, maar gaat nu voluit als opnameleidster. Ze moet samen met haar ploeg alle praktische en logistieke problemen van de productie oplossen. Zorgen dat er gesmeerd gedraaid kan worden, met andere woorden. Best een lastige job, die nog veel lastiger werd toen in Brussel dreigingsniveau 4 werd afgekondigd.

“Eventjes was het spannend. Opeens reden er tanks in de straten waar we wilden filmen, en in de metro draaien was geen optie meer. Maar de producenten beslisten door te gaan. En maar goed ook, want Nathalie heeft lang genoeg op deze kans gewacht”, lacht Hermans. ▣

IN 2016 IN DE BIOSCOOP

@VdmKurt

10
DEC

MEET YOUR MAKER

Cinema RITCS Brussel

Tweedaags filmfestival rond Vlaamse en Nederlandse horror, science-fiction en fantasy, met (kort)films, een masterclass van Toon Aerts over zijn bekroonde werk *Perfect Drug* en een panelgesprek met onder meer Pieter Van Hees.

16
DEC

DE NOTENKRAKER

Kinopolis en Utopolis Mechelen & Turnhout

Opvoering van Tsjajkovski's ballet-klassieker waarin een meisje een betoverde pop krijgt en in een wonderlijk avontuur terechtkomt. Uitgevoerd door The Royal Ballet in Londen.

22
DEC

AN AUTUMN AFTERNOON

Kunstencentrum BUDA Kortrijk

Gerestaureerde versie van de laatste film van Japans meester-cineast Yasujiro Ozu, waarin een oude weduwnaar het huwelijk van zijn enige dochter regelt.

23
DEC

MILESTONES

Cinema Zuid Antwerpen

In deze film uit 1975 laat Robert Kramer zien hoe het een handvol jonge idealistische radicalen vergaat tijdens de woelige jaren zestig en zeventig.

27
DEC

BE FILM FESTIVAL

Cinematek & BOZAR Brussel (tot 30/12)

Een viering van de Belgische cinema met een retrospectieve van het beste van het afgelopen jaar, avant-premières, ontmoetingen met acteurs en regisseurs, en meer!

31
DEC

NIEUWJAARSCONCERT

Kinopolis

Wuif het oude jaar uit en begroet 2016 met klassieke deuntjes gebracht door het Berliner Philharmoniker, live vanuit de Duitse hoofdstad.

FILMFAN

Bart Vanneste

Dé tv-hit van het najaar was *Bevergem*, en dat succes zet zich door op muzikaal vlak. Op 13 december brengt de cast ter gelegenheid van *De Warmste Week* de beste songs uit de reeks live in Het Depot te Leuven. Gelukkig had *Bevergem*-bedenker Bart 'Freddy De Vadder' Vanneste nog even tijd om over film te praten.

tekst EWUOD CEULEMANS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat was de eerste film die je ooit in de bioscoop hebt gezien?

BART VANNESTE: "Kuijfe, een tekenfilm. Ik was toen al tien of elf jaar. Wij waren met vijf kinderen thuis en eigenlijk was er geen budget om naar de bioscoop te gaan. Cinema was toen nog luxe. Mijn eerste échte filmervaring was *E.T.*: die moest je gezien hebben. En de eerste film die ik met *min moet'n* in de cinema zag, was *Footloose*. Daar heb ik best wel goede herinneringen aan, net als aan *Grease*. Er zat veel humor in, en het waren toen de hipste films."

Was er eigenlijk een bioscoop in Rekkem of in Menen, waar je bent opgegroeid?

"Nee, maar toen ik nog op de lagere school zat, was er een jeugdfilmclub die films toonde in de parochiezaal. Later zat ik bij de KAJ, de Kristelijke Arbeidersjeugd, die elk jaar een zevental titels draaide. Dan kwam er een projector vanuit Kortrijk. Op een bepaald moment had de leiding de Monty Python-klassieker *Life of Brian* geprogrammeerd. De onderpastoor had gehoord dat het een nogal subversieve film was en hield voor de vertoning een hypocriete speech, waarbij hij zijn handen — net als Pontius Pilatus — in onschuld

waste. Je kon geen betere inleiding verzinnen. En wij lagen vanaf de eerste minuut in een deuk."

Ga je, als komiek, graag naar komedies kijken?

"Eigenlijk niet, want de meeste zijn eerlijk gezegd mislukt. Jammer, want een goedgemaakte komedie is het summum van de cinema. Zoals *Life of Brian*: die ken ik bijna vanbuiten. Of *The Big Lebowski*. Die film is eigenlijk de grote inspiratiebron van *Bevergem*, alleen hebben we de cowboy die van op een afstand het verhaal vertelt vervangen door Freddy."

Is er een genre waar je absoluut niets van moet weten?

"Ik ben totaal geen fan van horror. *The Blair Witch Project* vond ik goed omdat die vooral psychologisch werkte, maar andere horrorfilms vind ik *beresaai*. Als er geschminkte slechteriken bij komen kijken, wordt het snel kinderachtig."

Wat is de beste film die je onlangs hebt gezien?

"Een tijdje terug zag ik *Paradies: Liebe* van Ulrich Seidl. Fantastisch, er echt *boenk* op. Wat er gebeurt en hoe het in beeld wordt gebracht, is tenenkrommend gênant, maar *megagrappig*."

"ZONDER THE BIG
LEBOWSKI WAS ER
GEEN BEVERGEM"

Vind je Belgische cinema de moeite?

"Er zijn zeker goede dingen. *Rundskop* vond ik sterk, net als veel films met Benoît Poelvoorde. Ik heb *C'est arrivé près de chez vous* gezien toen ik student was: een echte mijlpaal. Geweldig ook dat die makers dat volledig op eigen houtje hebben gedaan. We zeggen te vaak dat we niet goed zijn, terwijl er hier wel degelijk veel talent zit. We mogen een beetje ambitie hebben."

Over ambitie gesproken: als er ooit een biopic over Bart Vanneste wordt gemaakt, wie speelt dan de hoofdrol?

(denkt na) "Misschien Billy Bob Thornton? Of Steve Buscemi? Die zie ik graag bezig. Of ikzelf natuurlijk, ik mag toch ook nog een beetje spelen?" (lacht)

En zou je zelf ooit een ander personage dan Freddy De Vadder willen spelen?

"Ik moet nu spontaan denken aan John Travolta's personage in *Pulp Fiction*. Geflipt crapuul: dat is nog wel iets voor mij. Maar niemand vraagt mij omdat iedereen denkt dat ik Freddy ben. Mijn eigen schuld waarschijnlijk." (lacht) ▣

@Ewoud51

Bevergem for Life
13 december
hetdepot.be

De Warmste Week
18 - 24 december
dewarmsteweek.be

CLOSE-UP

STAR WARS: THE FORCE AWAKENS

DE STILLE KRACHT

Het verhaal speelt zich zo'n dertig jaar na *Return of the Jedi* af. Nieuwkomers Daisy Ridley en John Bodega staan zij aan zij met iconisch duo Carrie Fisher en Harrison Ford. En het is niet de eerste keer dat regisseur J.J. Abrams een franchise nieuw leven inblaast. Maar wat weten we over **Kathleen Kennedy**, de *leading lady* in de coulissen van *Star Wars: The Force Awakens*?

tekst STEVEN TUFFIN

Wie is Luke Skywalker?" Met die vraag kon Lucasfilm-CEO Kathleen Kennedy J.J. Abrams overhalen om de nieuwe *Star Wars*-film, *The Force Awakens*, te regiseren. De cineast stond na zijn *Mission: Impossible*- en *Star Trek*-avonturen niet te trappelen om een derde franchise te reanimeren. Dat hij een grote fan was van de originele trilogie, maakt hem alleen maar terughoudender — de verantwoordelijkheid was te groot.

Maar toen kwam Kennedy met die ene vraag op de proppen. "Het was meteen raak", liet Abrams optekenen. "Al mijn bedenkingen verdwenen als sneeuw voor de zon. Plots maakte ik me geen zorgen meer over de druk van het verleden en keek ik als een hongerige hond naar de toekomst. Oorlogen laten altijd littekens na. En wat Luke in *A New Hope*, *The Empire Strikes Back* en *Return of the Jedi* heeft meegemaakt, kun je op zijn minst traumatisch noemen."

Spielbergs secretaresse

De juiste vragen stellen is altijd al een van Kennedy's grote talenten geweest. Dat weet ook Steven Spielberg: "Ik pikte Kathleen in van John Milius toen we eind jaren zeventig samen aan de oorlogskomedeë *1941* werkten. Ze leverde zo'n eersteklas werk als zijn secretaresse dat ik vond dat ik haar verdiende. Wist ik veel dat ze tijdens meetings amper notities zou nemen en vaker het woord zou nemen dan ik."

De Baard was zo onder de indruk van de in Californië geboren en getogen brunette dat hij haar in de vroege eighties promoveerde tot *associate producer*. In die hoedanigheid kreeg Kennedy de meest uiteenlopende jobs. Zo hielp ze de ogen van E.T. ontwerpen – "Alleen als die echt leken, zou het publiek met het buitenaards wezen meelevens." – en stond ze Spielberg bij tijdens de moeizame productie van *Poltergeist* – "Dat Kat me altijd kan doen lachen, is misschien wel haar grootste kwaliteit."

Op de set van de eerste Indiana Jones-film, *Raiders of the Lost Ark*, ontmoette Kennedy twee andere mannen die belangrijk zouden worden in haar leven: producent Frank

Marshall en bedenker George Lucas. Met de eerste zou ze huwen en tientallen films produceren — van de *Back to the Future*-trilogie over Scorsese's remake van *Cape Fear* tot latere Spielberg-knallers als *Munich* en *Lincoln*. De tweede zou haar in 2012 een vraag met verstrekende gevolgen stellen: "Wil jij Lucasfilm samen met me runnen?"

Onder de hoede van Disney

Kennedy ging onmiddellijk in op het aanbod. Het bedrijf achter de *Star Wars*-franchise zat flink in het slop. "Op vlak van computereffecten kende Lucasfilm zijn gelijke niet, maar een goed verhaal vertellen was al lang niet meer gelukt", zegt Kennedy. "Ik kon niet anders dan de uitdaging aannemen. Alleen beseftte ik toen nog niet hoe groot die eigenlijk wel was."

Lucas had zijn nieuwe partner niet verteld dat hij op het punt stond Lucasfilm aan Disney te verkopen — net zoals Het Huis van de Muis niet op de hoogte was van Kennedy's rekrutering. Amper een half jaar nadat ze haar contract tekende was de overname een feit. Lucas ging op pensioen en Kennedy werd *president* van het bedrijf. Met 2.000 medewerkers onder en één man

boven haar: Disney-bos Bob Iger.

Iger bleek niet de geduldigste baas. Zijn investering van vier miljard dollar moest zo snel mogelijk opbrengen en een nieuwe *Star Wars*-trilogie werd dan ook onmiddellijk aangekondigd. Kennedy liet zich echter niet in een hoek duwen en deed waar ze ondertussen berucht voor was: rake vragen stellen. "Ik worstelde met twee dingen: 'Hebben we genoeg tijd om een degelijke film te maken?' en 'Gaan we het juiste verhaal vertellen?'"

Een clash met haar oude en nieuwe baas bleek onvermijdelijk. Het scenario dat op tafel lag, was namelijk gebaseerd op een outline van Lucas *himself* en Iger wou kost wat kost *Episode VII* in de zomer van 2015 in de zalen. Kennedy liet zich echter van haar meest diplomatische kant zien en overtuigde Disney dat een 'aangepast' scenario en een release rond Kerstmis veel interessantere pistes waren.

Het scenario bezorgde Kennedy stevige kopzorgen. *Little Miss Sunshine*-scenarist Michael Arndt beet er zijn tanden op stuk, en opvolgers Lawrence Kasdan (*The Empire Strikes Back*) en Simon Kinberg (*X-Men: Days of Future Past*) voelden zich verlamd door de miljoenen mogelijkheden. "De enige zekerheid die we hadden, was dat het verhaal zich enkele decennia na *Return of the Jedi* zou afspelen", aldus Kasdan.

Reünie van een rockgroep

Ondertussen was Kennedy begonnen aan een zoektocht naar de juiste regisseur. Ze praatte onder meer met David Fincher met wie ze *The Curious Case of Benjamin Button* had gemaakt en Brad Pitt (*The Incredibles*) Bird. Ze benaderde zelfs horrormagist Guillermo del Toro. Maar eigenlijk wist ze al vanaf dag één dat J.J. Abrams *the right man for the job* was. "Ik ken hem al heel lang. Toen hij 16 was, kwam hij in de krant omdat hij een of andere wedstrijd had gewonnen. Ik las het artikel en huurde hem in om Stevens studentenfilms op videotape over te zetten. Ik wist toen al dat hij het zou maken in Hollywood."

Abrams was op zijn beurt overtuigd

dat zijn gesprek met Kennedy niks zou opleveren, maar dat draaide dus anders uit. "Kathleens vraag 'Wie is Luke Skywalker?' zette me aan het denken. 'Wat is er met Han en Leia gebeurd?' 'Hoe is die *galaxy far, far away* geëvolueerd?' Het idee ik de antwoorden op die vragen mee kon bedenken, maakte me even enthousiast als toen ik op mijn elfde *A New Hope* voor het eerst zag. Voor dat gevoel wou ik alles opzietten — ook die lange vakantie die ik aan mijn vrouw beloofd had."

Kennedy had met Kasdan, Kinberg en Abrams een krachtige *task force* samengesteld met mensen die allemaal op dezelfde golflengte zaten. "Lucas' ideeën voor de nieuwe trilogie draaiden rond een groepje kinderen", vertelt Kasdan. "Een uitgangspunt dat deed denken aan de Anakin-avonturen van de prequels. En over één ding waren we het allemaal roerend eens: we wilden terug naar het retrogevoel van de originele trilogie. Komaf maken met de overdaad aan digitale effecten en het universum opnieuw tastbaar maken."

Kennedy vergelijkt de totstandkoming van het uiteindelijke scenario met de reünie van een legendarische band: "Natuurlijk ben je geïnteresseerd in hun nieuwe songs, maar stiekem kijk je vooral uit naar de oude nummers. We wilden een balans tussen vers en bekend materiaal. Het publiek herinneren aan de dingen waar ze mee zijn opgegroeid, maar ook nieuwe zaken laten beleven."

Meer kleur tussen de sterren

Volgende stap in het productieproces was de casting. Dat oudgedienden Carrie Fisher, Harrison Ford en Mark Hamill opnieuw van de partij zouden zijn, was al beklonken sinds Lucas' vroege plannen voor een nieuwe trilogie. Maar de zoektocht naar de jonge honden die hen zouden vervoegen, werd stevig gestuurd door Kennedy. "Producenten en regisseurs in Hollywood hebben vandaag een verantwoordelijkheid waar ze niet onderuit kunnen: een overheersend blanke, mannelijke cast is niet meer van deze tijd."

Met het inhuren van Daisy Ridley als de stoere eenzaat Rey en John Boyega als de zwarte stormtrooper Finn hield Kennedy zich aan haar woord — tot grote ontsteltenis van een groep 'helden van het internet' die de hashtag #BoycottEpisodeVII in het leven riep. "Laat die kerels maar zeuren", snuift Kennedy. "Blockbusters als *The Force Awakens* bereiken een heel divers publiek. Het doet me deugd dat we personages opvoeren met wie gekleurde bioscoopbezoekers zich kunnen identificeren."

Dat met Rey voor het eerst een jonge vrouw centraal staat in de *Star Wars*-saga, is voor Kennedy ontzettend belangrijk: "Bij Lucasfilm sta ik erop dat we minstens evenveel vrouwen als mannen aannemen. Het leek me dan ook niet meer dan normaal om van een van de hoofdpersonages een vrouw te maken. Bovendien heb ik nu twee dochters die enorm trots op me zijn. Ze noemen me zelfs een heldin. Diep vanbinnen begrijp ik echter niet dat zo iets nog steeds een issue is. In dit tijdperk zou gelijkheid op alle vlakken vanzelfsprekend moeten zijn."

Nu de wereldwijde release van *The Force Awakens* zich aandient, is Kennedy al druk bezig met haar volgende projecten. *Looper*-regisseur Rian Johnson ontfermt zich over *Episode VIII*, *Godzilla*-filmer Gareth Edwards maakt de eerste *Star Wars*-spin-off *Rogue One* en ondertussen voert ze gesprekken over de revival van die andere Lucasfilm-franchise, *Indiana Jones*. "Allemaal nieuwe avonturen, die allemaal nieuwe vragen met zich meebrengen."

Hadden we het niet gedacht. ▣

VANAF 16 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaaninema

» WAT VOORAFGING

De redactieleden van *Vertigo* tellen al maanden af naar de release van *Episode VII*. Online kiezen ze alvast hun favoriete scènes uit de vorige delen.

J.J. Abrams en Kathleen Kennedy

SCHAPEN- BROEDERS

Een boeiende film maken over schaapherders in IJsland? Regisseur **Grímur Hákonarson** bewijst dat het kan met *Rams*, een trefzekere tragikomedie die niet toevallig in de prijzen viel in Cannes. “Schapen zijn gemakkelijker dan mensen.”

tekst **CHRIS CRAPS**

Twee bejaarde schaapherders, Kiddi en Gummi, hebben al veertig jaar niet meer met elkaar gesproken, ook al zijn ze broers én burens. De eerste kan het immers niet hebben dat de tweede ieder jaar met zijn schapen in de prijzen valt. Als de kudde van Kiddi symptomen vertoont van scrapie — te vergelijken met dolliekoeienziekte — lijken de kansen van Gummi te keren. Tot een aantal gebeurtenissen het verhaal in een onverwachte richting sturen.

Hitchcock zei ooit dat je acteurs als vee — of als schapen — moet behandelen, maar in het geval van *Rams* was dat voor regisseur Grímur Hákonarson bij veel van zijn figuranten ook letterlijk zo. “Ik was aanvankelijk bang om met schapen te werken”, vertelt hij kurkdroom. “Maar ze bleken soms

gemakkelijker dan de menselijke acteurs. Ze stelden niet bij alles vragen. Het waren net *method actors*: als ik actie riep, leek het alsof ze helemaal in hun personage verdwenen.”

Een stiel die verdwijnt

Hákonarson komt uit de stad, maar was vertrouwd met de schapencultuur op IJsland en de cultuur van het platteland. “Mijn ouders groeiden er op en zelf ging ik als tiener tijdens de zomer op schapenboerderijen werken. We hebben zelfs gefilmd in de vallei waar mijn grootmoeder geboren is. Daarom is *Rams* voor mij een persoonlijke film. Hij voelt aan alsof ik hem voor mijn grootouders heb gemaakt.”

Maar *Rams* gaat ook over IJsland in zijn geheel onderlijnt de regisseur: “Het schaap is altijd een belangrijk onderdeel

van onze cultuur geweest. Tot voor kort vormde de schapenteelt onze grootste industrie. Dat is nu wel anders. De schapenboerderijen zijn aan het verdwijnen. Maar de emotionele band tussen de overblijvende boeren en hun schapen is er nog steeds.” Ook de vete tussen de broers blijkt typisch IJslands: “IJsland stikt van de broers die al jaren niet meer met elkaar praten. Wat wil je? We zijn koppig en onafhankelijk. Maar eigenlijk gaat de film in de eerste plaats over de liefde tussen de twee broers.”

Kiddi en Gummi worden gespeeld door Theodór Júlíusson en Sigurdur Sigurjónsson, twee acteurs die al jaren meedraaien in de IJslandse filmwereld. “Theodor had ik meteen op het oog voor Kiddi, maar voor Gummi had ik aanvankelijk iemand anders in mijn hoofd. Toen zag ik Sigurdur echter op

de IJslandse Oscars. Met zijn lang haar en wilde baard deed hij me helemaal denken aan een IJslandse boer.”

Een lach en een traan

Het opvallendste element in *Rams* is de droge humor. “Die komt heel natuurlijk”, zegt Hákonarson. “Ze zit in mijn karakter. Zelfs als ik iets dramatisch wil schrijven, sijpelt ze binnen. Daarom hou ik ook veel van het werk van Bent Hamer en Aki Kaurismäki. In die zin beschouw ik mezelf als een typisch Scandinavische filmmaker. Ik ben ook een grote fan van de films van Joel en Ethan Coen. Tijdens het schetsen van de storyboards van *Rams* heb ik samen met mijn *director of photography* niet toevallig films van hen herbekeken. De juiste balans tussen drama en humor vinden is natuurlijk heel delicaat: bij een

van mijn vroegere films wist het publiek op den duur niet meer of het moest lachen of huilen. Maar ik denk dat *Rams* op dat vlak wel goed zit.”

VANAF 9 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@ChrisCraps

» ALLEMAAL BEESTJES

De meeste regisseurs vinden met dieren werken een ware nachtmerrie. Toch barst het Grote Filmgeschiedenisboek van de films met beesten. Online lijsten we de leukste én de gruwelijkste op.

MIA MADRE

DE AFSTANDELIJKE AUTOBIOGRAAF

Met *Mia madre* haalt Nanni Moretti eindelijk nog eens het niveau van zijn Gouden Palm-winnaar *La stanza del figlio*. Inspiratiebron voor het psychologische drama was de dood van zijn eigen moeder. “Voor de kijker kan cinema misschien als catharsis fungeren, voor de maker niet.”

tekst STEVEN TUFFIN

Een bekentenis: ik zat niet te popelen om *Mia madre*, de nieuwste film van Italiaans cineast Nanni Moretti, te bekijken. Zijn rouwtragedie *La stanza del figlio* (2001) liet een verpletterende indruk op me na, maar de twee films waarmee hij nadien op de proppen kwam, de Berlusconi-satire *Il caimano* (2006) en het pauselijk drama *Habemus Papam* (2011), werkten vooral op mijn zenuwen. Moretti's mix van persoonlijke ontboezemingen, sociopolitieke bedenkingen en eigenzinnige humor was simpelweg niet aan mij besteed.

Op de recentste editie van het filmfestival van Cannes liet ik zijn nieuwste dan ook aan me voorbijgaan, maar de warme ontvangst maakte me

zo nieuwsgierig dat ik op het Toronto International Film Festival als eerste in de rij stond. Na de screening was ik helemaal ondersteboven en nam ik onmiddellijk contact op met Moretti's persverantwoordelijke met de vraag of ik de cineast kon interviewen. “Nanni wil je maar al te graag te woord staan”, vertelde de vriendelijke dame. “In Canada is hij nog niet de filmgod die hij in Cannes is.”

Mia madre vertelt het verhaal van de filmregisseuse Margherita (vertolkt door Italiaans acteerkanon Margherita Buy) die alle vat op haar leven kwijt lijkt te zijn. Haar zoveelste relatie is op de klippen gelopen, haar nieuwste productie loopt niet van een leien dakje, haar appartement is onder water

gelopen, haar dochter dreigt te zakken voor Latijn en — ergst van al — haar moeder ligt op sterven.

“De kiem voor deze film werd gelegd toen mijn moeder stierf tijdens de montage van *Habemus Papam*”, vertelt Moretti. “Dat was het droevige slot van een helse periode waarin ik als ik niet op de set stond in het ziekenhuis zat. Dat stukje uit mijn eigen leven heb ik gebruikt als basis voor de film. Zo ga ik altijd te werk: ik neem een autobiografisch element dat me bezighoudt, begin erover te schrijven en neem er gaandeweg afstand van.”

In veel van uw vorige films speelde u zelf de hoofdrol. Ditmaal duikt u op als de broer van het hoofdpersonage.

Waarom castte u Margherita Buy als de getroebleerde filmmaakster?

NANNI MORETTI: “Dat ze veel beter kan acteren dan mij, speelde geen onbelangrijke rol. (lacht) Nog crucialer was dat ik het verhaal koste wat het kost vanuit een vrouwelijk standpunt wou vertellen. Vrouwen word in films maar al te vaak afgeschilderd als zorgzame wezens voor wie het koesteren van de familiebanden het hoogste goed is. Dat is hier allesbehalve het geval.

Margherita's personage weet zich geen raad, noch met haar moeder, noch met zichzelf, noch met haar gezin. Ze vindt dat ze op emotioneel vlak compleet tekortschiet. Dergelijke karaktertrekken worden in films

doorgaans aan mannen gekoppeld. Ik wou de rolpatronen op hun kop zetten.”

Margherita's leven wordt er niet bepaald makkelijker op wanneer er een extravagante Amerikaanse acteur op haar set arriveert. Die rol wordt gespeeld door John Turturro. Hoe kwam u bij hem terecht?

“Ik bewonder John al geruime tijd. Hij beschikt over een zeldzaam soort gekheid — of beter: bezetenheid. Daarnaast intrigeerde zijn band met de Italiaanse cultuur me enorm. Hij is niet zomaar een Amerikaan met Italiaanse roots, hij heeft ze volledig omarmd: hij maakte een documentaire over Napolitaanse liedjes, werkte met verschillende Italiaanse regisseurs

en regisseerde zelf een aantal projecten in Italië.

Toen hij het scenario las, accepteerde hij de rol meteen. Hij begreep helemaal wat ik wou. Hij stond nog geen minuut op de set of hij sloeg al aan het improviseren. Niet alles wat hij deed, was bruikbaar, maar ik heb zelden zoveel ‘ongepland’ materiaal in een film verwerkt.”

In een onvergetelijke scène zien we hoe Turturro's personage compleet instort en “Take me back to reality!” schreeuwt. Is dat moment uit het leven gegrepen?

“Ik ben een redelijk nuchter man, ik heb niet het gevoel dat ik in een soort trance beland als ik een film draai. Op dat soort van gekheden zal je me dan

ook nooit betrappen. Die scène liet me toe om een andere blik te bieden op het concept realiteit. Dat probeer ik in al mijn films te doen. Daarom dat ik in *Il caimano* de filmindustrie verwerkte en het in *Habemus Papam* over de theaterwereld had.”

Ook Margherita durft onverwacht uit de hoek komen. Zo zegt ze tegen haar acteurs dat ze niet alleen hun personages, maar ook henzelf op het witte doek wil zien. Geeft u soms soortgelijk advies?

“Zo gestoord ben ik nu ook weer niet. (lacht) Ik durf echter wel ver gaan om uit te leggen wat ik wil. Soms beeld ik ganse scènes uit. Dan deins ik er niet voor terug om alle rollen op mij te nemen. Maar nu ik erover nadenk... Eigenlijk vind ik wat Margherita zegt best begrijpelijk. Ik hou niet van acteurs die volledig verdwijnen in hun personage. Het hele *method*-gedoe kan me gestolen worden. Ik heb niks met het soort grandioze vertolkingen dat steevast in de prijzen valt. Mijn favoriete acteurs bewaren een zekere afstand van hun personage.”

Iets helemaal anders: heeft het maken van *Mia madre* u geholpen bij het verwerken van de dood van uw moeder?

“Voor de kijker kan cinema misschien als catharsis fungeren, voor de maker is dat niet het geval. Er zijn cineasten die het tegendeel beweren, maar ik geloof hen niet. Het klopt dat mijn films vanuit mijn tics en neurosen vertrekken, maar dat betekent niet dat die miraculeus verdwenen zijn als de film afgewerkt is.”

Tot slot: in de film toont u hoe het Latijn van generatie op generatie wordt doorgegeven. Wat wilt u dat jonge filmmakers van uw oeuvre onthouden?

“Ik wil vooral onthouden worden als een cineast die niet in herhaling viel. Toen ik *Habemus Papam* draaide na *Il caimano*, dacht iedereen dat ik het over de schandalen binnen de Katholieke Kerk zou hebben — pedofilie, gesjoemel, noem maar op. Net daarom gooide ik het over een heel andere boeg.

Daarnaast hoop ik dat mijn filmografie zal bewijzen dat je je hele leven persoonlijke films kunt maken

zonder toe te geven aan de druk van de commercie. Het is heel makkelijk om je te verliezen in gejammer en gezeur over de tijd waarin we leven, maar ik blijf er rotsvast van overtuigd dat je alles kunt verwezenlijken zolang je jezelf honderd procent geeft.

Nog iets waar ik heel trots op ben: ik heb nooit een film gemaakt die mikte op de internationale markt. Volgens mij zijn mijn films net zo succesvol omdat ik heel lokale verhalen vertel. Ze zijn zo specifiek dat ze universeel worden.”

VANAF 2 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waazinema

» MAESTRO MORETTI

Moretti is met *Mia madre* niet bepaald aan zijn proefstuk toe. Hij draait al films sinds de jaren zeventig. Op Vertigoweb.be grasduinen we aan de hand van clips en trailers in zijn filmografie.

RALPH FIENNES   DAKOTA JOHNSON   MATTHIAS SCHOENAERTS   TILDA SWINTON

★★★★★

A cocktail of intense emotions, transcendent surroundings and unexpected detours. A real pleasure.

- THE GUARDIAN

A BIGGER SPLASH

A FILM BY LUCA GUADAGNINO

16/03
IN DE BIOSCOOP

Lumière

www.lumiere.be

DE EERSTE MUUR

Een film maken is teamwerk, en dus omringde regisseur Steven Spielberg zich ook voor zijn spionagedrama *Bridge of Spies* met de beste mensen uit de sector. Zoals *production designer* Adam Stockhausen, die een van de moeilijkste opdrachten kreeg: de Berlijnse Muur heropbouwen. “We zijn volledig waarheidsgetrouw te werk kunnen gaan.”

tekst EWOUDE CEULEMANS

Steven Spielberg in de regiestoel, Joel en Ethan Coen aan de schrijverstafel, Tom Hanks en Amy Ryan voor de camera: het ontbreekt het Koude Oorlogsdrama *Bridge of Spies* niet aan grote namen. En ook de rest van de titelrol behoort tot het kruim van Hollywood, van cameraman Janusz Kaminski over componist Thomas Newman tot *production designer* Adam Stockhausen.

Die laatste naam zegt je misschien niet veel, maar je kent zijn werk ongetwijfeld. De katoenplantages in *12 Years a Slave*? Het werk van Stockhausen. Het hipster-New York van *While We're Young*? Een kolfje naar Stockhausens hand. De heerlijk gekke decors uit Wes Andersons *The Grand Budapest Hotel*? Ontworpen door Stockhausen, die er zelfs een Oscar voor won.

Berlijn in Polen

Voor *Bridge of Spies*, waarin de Amerikaanse advocaat James B. Donovan (Tom Hanks) een ruil tussen een veroordeelde Sovjetspion en een gevangengenomen Amerikaanse piloot onderhandelt, moest Stockhausen het Berlijn van de jaren zestig weer tot leven wekken. Geen gemakkelijke opdracht, zeker als je bedenkt

dat Spielberg de lat hoog legde: de set van *Dr. Strangelove*, de Koude Oorlogsklassieker van Stanley Kubrick, noemde hij de beste die ooit gebouwd werd.

De Muur-sequenties van *Bridge of Spies* op locatie in Berlijn opnemen, bleek onmogelijk. “Het verhaal speelt zich af in de periode dat de Muur werd opgetrokken”, legt Stockhausen uit. “Dus moesten we de bouw kunnen laten zien. Maar de Muur bestaat natuurlijk niet meer, en de omgeving errond is volledig veranderd. Uiteindelijk hebben we de meeste *exteriors* in Polen moeten draaien. Dankzij een uitgebreid archief met foto- en videomateriaal konden we volledig waarheidsgetrouw te werk gaan.”

Monumentenzorg

Eén geschiedkundige factor speelde in Stockhausens voordeel: de stevige stenen versie van de Muur die iedereen kent van de tv-beelden uit de jaren tachtig, werd pas later opgetrokken. “De eerste Muur werd heel snel gebouwd”, aldus Stockhausen. “Het was een erg ruwe, simpele bedoening: geen funderingen, betonnen blokken, wat cement en prikkeldraad op de bovenkant. Een enorme meevaller, want we moesten de Muur tijdens de

opnames op verschillende locaties opbouwen.”

Een ander monument dat een essentiële rol speelt in de film, is natuurlijk de brug uit de titel, waar de gevangenenruil plaatsvindt. In tegenstelling tot de Berlijnse Muur staat de Glienicker Brücke er nog steeds, al verliep de shoot daar niet per se gemakkelijker. “Vandaag is de brug een belangrijke verkeersroute naar Potsdam”, vertelt Stockhausen. “Voor de omwonenden was het enorm storend dat we ze afsloten. Gelukkig heeft de overheid alles in het werk gesteld om ons te helpen. Het was ongelooflijk om te kunnen draaien op de echte locatie waar de uitwisseling gebeurde. Het maakte de feiten die daar decennia terug plaatsvonden toch net iets concreter.”

VANAF 2 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Ewoud51

» BRICK IN THE WALL

Bridge of Spies is lang niet de enige film waarin de Berlijnse Muur de aandacht opeist. Een overzicht van andere ‘Muur-films’ vind je op Vertigoweb.be.

MET HONDEN

Het analoge erfgoed van Charles M. Schulz vertalen naar een digitale animatiefilm: regisseur **Steve Martino** hapte meteen toe toen hij de opdracht kreeg, maar beet er zijn tanden net niet op stuk. De moeilijkheden van *Snoopy and the Peanuts* van personage tot personage. "Charlie Brown deed me bijna huilen."

tekst **STEVEN TUFFIN**

EN STOTEN

SNOOPY

"EEN VAN DE GROTE VOORDELEN VAN DIGITALE ANIMATIE IS DAT ALLES ER REALISTISCH UITZIET. BIJ DE PERSONAGES LIT DE PEANUTS-STRIPS BLEEK DAT ECHTER NET EEN NADEEL. SCHULZ TEKENDE ZIJN PERSONAGES ALLES-BEHALVE ANATOMISCH CORRECT: ZO ZETTE HIJ SNOOPY'S OGEN VAAK AAN EEN ZIJDE VAN DIENS GEZICHT, À LA PICASSO. ALS WE VOOR EEN CORRECTE 3D-WEERGAVE WAREN GEGAAN, HAD NIEMAND DE WERELDBEROEMDE BEAGLE HERKEND."

CHARLIE BROWN

"CHARLIE'S GEZICHT BEWEEGT ONTSETTEND EIGENAARDIG - OF BETER GEZEGD: EIGENZINNIG. EIGENLIJK ZIET SNOOPY'S BAASJE ER NOOIT HETZELFDE UIT. SOMS STAAT ZIJN NEUS HOGER DAN ZIJN OREN, SOMS IS HET ANDERSOM EN SOMS STAAN ZE EVEN HOOG. OOK ZIJN HAAR SPEELDE ONS STEVIG PARTEN: LANGS VOOR ZIET HET ERUIT ALS EEN KRUL, LANGS OPZIJ HEEFT HET IETS VAN EEN ZUURSTOK. KORTOM, CHARLIE BROWN HEEFT ME BIJNA DOEN HUILEN."

WOODSTOCK

"AANVANKELIJK BESCHOUWDE WE WOODSTOCK EEN FLUITJE VAN EEN CENT. GRAFISCH GEZIEN LIJKT SNOOPY'S FLADDERENDE SIDEKICK ENORM HARD OP DE HOND, EN DIE HADDEN WE AL 'ONTCIJFERD'. MAAR ZIJN VEREN GOOIDEN ROET IN HET ETEN, OF TENMINSTE HET DOSEREN ERVAN. BIJ DIGITALE ANIMATIE LIJKT MEER ALTIJD BETER, MAAR DAT KLOPTE HIER NIET. WE HEBBEN LANG GEZOCHT NAAR DE JUISTE HOEVEELHEID PLUIMEN OM HET BEKENDE SILHOUET VAN DE GELE VOGEL TE BEHOUDEN."

LUCY

"HET BAZIGSTE LID VAN DE PEANUTS-VRIENDENBENDE BLEEK EEN ENORM LASTIG KAPSEL TE HEBBEN. NORMALITER ANIMEER JE HET HAAR VAN EEN PERSONAGE ZO DAT HET ER VANUIT ELKE HOEK HETZELFDE - OF OP ZIJN MINST GELIJKAARDIG - UITZIET. DAT GING BIJ LUCY NIET OMDAT SCHULZ DE DRIE 'HAARBOLLEN' OP HAAR HOOFD ALTIJD AANPASTE. WE MOESTEN DUS EEN DYNAMISCH KAPSEL ONTWERPEN DAT SHOT NA SHOT ANDERE VERHOUDINGEN KON AANNEMEN."

PIGPEN

"DE STOFWOLK DIE ALTIJD ROND DE VUILAK HANGT, KON DOOR EEN TALENTVOL TEAM ZOALS HET MIJNE PROBLEEMLOOS FOTOREALISTISCH GEANIMEERD WORDEN. WIJ KOZEN ECHTER VOOR EEN RADICAAL ANDERE AANPAK: WE HEBBEN DE STIPPEN EN STREPEN WAARMEE SCHULZ HET VLIEGENDE VUIL WEERGAF INGESCAND EN DAARNA BEWERKT MET EEN MINIMALE DOSIS DIGITALE EFFECTEN. OP DIE MANIER BLEEF DE WOLK ER KLASSEK UITZIEN, MAAR KREEG ZE TOCH EEN HEDEN-DAAGSE ENERGIE."

MARCIE

"SCHULZ HEEFT DE OGEN VAN DE BEBRILDE BOLLEBOOS NOOIT GETOOND. DIE TRADITIE IN ERE HOUDEN, BLEEK NIET VANZELF-SPREKEND. WE MOESTEN OP ZOEK NAAR EEN MANIER OM DE GLANS OP HAAR BRILGLAZEN GELOOFWAARDIG TE DOEN OGEN EN DE MAGIE VAN WELEER TE BEWAREN. TEN SLOTTE KWAMEN WE UIT BIJ EEN SOORT BEVROREN LOOK, WAARMEE WE OOK MARCIE'S EMOTIES KONDE VERLUITWENDIGEN."

LINUS

"OOK HET KERELTJE MET ZIJN DEKEN HAD EEN MOEILIK KAPSEL. SCHULZ GAF ZIJN HAAR WEER MET EEN PAAR POTLOODKRABBELS. ALS WE DAT DIGITAAL NADEDEN, LEEK LINUS WEL EEN KALE OUDE MAN. VANDAAR DAT WE DE SPRIETEN MET EEN LICHTE HAARDOS HEBBEN GECOMBINEERD. OOK HET DEKENTJE VORMDE TROUWENS EEN PROBLEEM. ELKE POGING OM DAT REALISTISCH TE ANIMEREN LEEK NERGENS OP. ER ZAT UIITEINDELIJK NIKS ANDERS OP DAN DE TYPISCHE PLOOIEN UIT DE STRIPS TE KOPIËREN."

VANAF 23 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaazinema

STRANDHUIS MET KRUIS

Na drie films over het woelige verleden van zijn thuisland Chili bijt regisseur **Pablo Larraín** zich met *El club* vast in de schandalen binnen de Katholieke Kerk. Een controversieel onderwerp, maar dat schrikt de man niet af. “Je moet risico’s durven te nemen.”

tekst JIMMY VAN DER VELDE

Pablo Larraín zit niet graag stil. Al sinds 2006 kampeert de Chileense cineast haast onophoudelijk achter de camera. Eerst voor de muzikale thriller *Fuga*, daarna voor *Tony Manero* (2008), *Post Mortem* (2010) en *No* (2012), een trilogie over de recente geschiedenis van Chili en de angstgreep van de dictatuur van Augusto Pinochet. Met het laatste deel liet Larraín zich ook internationaal opmerken. *No* belandde in Cannes, werd genomineerd voor een Oscar en leverde de regisseur enkele potentiële Hollywoodopdrachten op — waaronder een *Scarface*-remake.

De Chileense Vangheluwe

Toch trok de filmmaker niet onmiddellijk naar Tinseltown. Hij stortte zich

eerst met maatje Gael García Bernal op een noirthriller over de kloppacht op poëet Pablo Neruda tijdens de jaren veertig. Toen dat project echter vertraging opliep, had Larraín plotseling weer zijn handen vrij en besliste hij om een idee waar hij al lang mee speelde te verfilmen.

“Drie jaar geleden zag ik een foto in de krant staan”, aldus de regisseur. “Daarop was een prachtige Duitse vallei te zien met bergen en een huis. Het zonderlinge stulpje bleek het onderduikadres van bisschop Francisco José Cox.” Wie? Een Chileense collega van Roger Vangheluwe, zeg maar. Cox was een katholieke bisschop, die in de jaren negentig beschuldigd werd van misbruik van jonge kinderen. Tot een vervolging kwam het echter niet en de Kerk veegde

de zaak onder de mat door de man onder te brengen in een idyllische villa in Duitsland.

“Na wat research heb ik ontdekt dat er over de hele wereld zulke huizen zijn”, zegt Larraín. “Het leek me onmiddellijk een boeiend thema voor een film.” Dat werd *El club*, waarin enkele priesters met een duister verleden samenhooken in een grauwe strandwoning. Ze vullen hun dagen met eten en tv kijken, tot een van de bewoners ontmaskerd dreigt te worden en de rest van de groep alles op alles moet zetten om hun leventje in de luwte te beschermen.

Het thema van kindermisbruik in de Kerk is controversieel, maar Larraín was niet bang om het aan te snijden. “Onderwerpen die me een onbehaaglijk

gevoel geven, trekken me nu eenmaal aan”, zegt hij. “Het was in ieder geval niet de bedoeling om de Kerk met de vinger te wijzen of om priesters die zich aan kinderen vergrijpen aan het kruis te nagelen. Een boodschap interesseert me niet. Ik ben geen journalist. Ik wil gewoon dingen tonen die interessant en vooral menselijk zijn.”

Menselijk, al te menselijk

Een humane aanpak staat voorop bij Larraín. “Zodra ik weet welke richting ik uit wil met mijn personages, probeer ik ze menselijk te maken en met medeleven te benaderen. Je moet een zekere liefde voor hen voelen, anders slaag je er niet in om je persoonlijke standpunt opzij te zetten. Maar dat moet, anders begeef je je als cineast op

gevaarlijk terrein. Het publiek moet zich een eigen mening kunnen vormen.”

Dat alles vertaalde zich in de manier waarop Larraín zijn cast regisseerde. “Een combinatie van heel veel vrijheid en weinig informatie”, zegt hij. “Er was weinig tijd om te repeteren of te brainstormen. Daarom wou ik dat mijn acteurs hun personages zo natuurlijk mogelijk vorm gaven. Daarnaast kregen ze pas net voor de opname van elke scène het scenario te lezen.”

Larraín ziet het filmproces dan ook als een opeenvolging van fouten waar de juiste manier van werken uit ontstaat. “Om te zien wat de beste aanpak is, moet je al eens risico’s durven te nemen”, zegt hij. “Let wel, ik experimenteer niet om te experimenteren. Ik ben geen chemicus die verschillende

brouwsels met elkaar mengt. Ik waag me gewoon aan een nieuw avontuur en ik zie wat er gebeurt. En ondertussen geniet ik van de opnames.”

VANAF 16 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@TheJimeister

» HET ZWAKKE VLEES

Zowel in het echte leven als in de cinema volgen priesters niet altijd braafjes het Woord van God. Op *Vertigoweb.be* verzamelen we andere filmpastors die het criminele pad bewandelen.

SAFETY FIRST

POSITION SWITCH!★

De securityfirma van Dirk Porrez, Smos en co. ruilt na twee tv-seizoenen het tv-scherf in voor het witte doek, en gaat het internationaal gerenommeerde dancefestival Tomorrowland beveiligen. Regisseur **Tim Van Aelst** geeft zeven redenen om *Safety First: The Movie* in de bioscoop te gaan bekijken. "Dit verhaal kregen we niet in een halfuur verteld."

Tekst **JIMMY VAN DER VELDE**

Entertainment first

“*Safety First: The Movie* is in de eerste plaats lachen geblazen. We wilden geen film maken die je met duizenden vragen naar huis stuurt, we mikten op een zo breed mogelijk publiek. De fans van de tv-serie krijgen wat ze verwachten: een brede waaier aan moppen. Niet alleen pis-en-kak-humor, maar ook grappen die wat slimmer zijn. Daarnaast bevat de film ook een schoon liefdesverhaal. Eentje tussen twee mannen.”

Vinger aan de pols

“Alles draait rond Dirk Porrez, die in de kast zit en zich daardoor vreemd gedraagt. Dat verhaal kregen we niet in een halfuur verteld. Die insteek maakt de film ook erg relevant. We denken allemaal dat we progressief en verdraagzaam zijn, en dat het niet moeilijk is om homo te zijn in het Westen. Maar dat klopt niet. We hebben nog een lange weg te gaan. Als je als kind denkt dat je anders geaard bent, maar je hoort je leeftijdsgenoten elkaar uitschelden voor ‘homo’, dan kom je niet zomaar uit de kast.”

Nee tegen doorsnee

“De humor in *Safety First: The Movie* is een mix van Brits absurdisme en Amerikaanse punchlines, overgoten met een Vlaams sausje. Die combinatie zie je niet vaak bij ons. Er worden in Vlaanderen veel goede dingen gemaakt, maar op het vlak van comedy blijft het veeleer beperkt. Ik wil een zo groot mogelijk publiek aanspreken. Niet alleen in eigen land, maar ook elders. Daarom ben ik zo trots dat het tweede seizoen van de serie genomineerd is voor een Gouden Roos.”

De perfecte locatie

“Tomorrowland was een grote speeltuin. Plots beschikten we over een enorm podium en een reuzenrad. Dat opende perspectieven. De meest onprofessionele bewakers die het professioneelste festival ter wereld beveiligen: comedy drijft op dat soort contrasten. Maar een film maken waarin het dancefestival in de soep draait, vonden we te evident. Dan moet je al met gigantisch vuurwerk afkomen om de kijker te verrassen. Daarom hebben we ons vooral op de menselijke relaties gefocust.”

Eighties boven

“De soundtrack werd geschreven door Triggerfinger-drummer Mario Goossens en toetsenist David Poltrock. Ter voorbereiding hebben zij zich ondergedompeld in de muziek van de jaren tachtig. Het concept vroeg daar gewoon om. De songs van Whitney Houston en Lionel Richie passen perfect bij de dwaasheden die de hoofdpersonages begaan. Dat de muziek al klaar was voor de opnames, was heel handig. Zo wist de cameraman op welk ritme hij moest mikken.”

Goeie gasten

“Voor hoofdacteurs Bruno Vanden Broecke, Ruth Beeckmans, Ben Segers en Matteo Simoni was het fijn dat ze hun personages niet meer moesten vormen. Ze konden simpelweg spelen met hun ‘flair’. De film bevat ook heel wat leuke gastrollen: van Tom Van Dyck over Vlaams DJ-duo Dimitri Vegas & Like Mike — die hun acteerdebuut maken — tot Els Dottermans als de security-baas van Tomorrowland. Ten slotte hebben we ook Tom Waes gestrikt: hij speelt zichzelf in een scène die ik nu al voorzichtig berucht durf te noemen.”

Voor alle leeftijden

“Ik ben ervan overtuigd dat *Safety First: The Movie* generaties kan samenbrengen. Mijn zoon lacht met Smos die tegen een deur knalt. Ik geniet meer van Dirk Porrez die zichzelf in onmogelijke situaties manoeuvreert of van dat typisch management-Engels gebruikt. Of van Smos die niet Ambiorix, maar Regi de allergrootste Limburger vindt en als argument geeft: ‘Noem eens één nummer van Ambiorix.’ Dat soort grappen snapt een jonger publiek misschien niet altijd, maar ik kan er geen genoeg van krijgen.”

VANAF 16 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@TheJimeister

» VAN KLEIN NAAR GROOT

Een film gebaseerd op een tv-serie: dat kan twee kanten uit. Of het loopt fout, of je verrast vriend en vijand. Op Vertigoweb.be doen we de voor- en nadelen van een tv-verfilming uit de doeken.

SCHENK (JEZELF) EEN PAREL VAN EEN FILM!

ONTDEK ONZE SPECIALE DIOR AND I-EDITIE OP WWW.IMAGINEFILM.BE

IN DECEMBER BOVENDIEN **-25%** OP ALLE ANDERE TITELS IN ONZE BOETIEK!

DE FRANSE FAR WEST

Een man gaat op zoek naar zijn verdwenen dochter. Presenteer *Les Cowboys* op die manier en het lijkt een familiedrama van dertien in een dozijn. Maar debuterend regisseur **Thomas Bidegain** meet zijn hoofdpersonage een Stetson aan... in Frankrijk. “De cowboycultuur is hier springlevend.”

tekst RUBEN NOLLET

Op een zonnige zomerdag komen mannen, vrouwen en kinderen samen op een uitgestrekt terrein waar de *Stars and Stripes* trots wappert. Ze hebben hun mooiste jeans aangetrokken, hun fraaiste Stetson opgezet en dragen een riem met een grote blinkende gesp. Als je tijdens het eerste kwartier van *Les cowboys* het geluid uitzet, denk je dat je je in Montana of Wyoming bevindt.

Het regiedebuut van Thomas Bidegain — vooral bekend als coscenarist van Jacques Audiard-toppers *Un prophète* en *De rouille et d'os* — speelt zich echter af in Frankrijk. Althans in het begin, want nadat de dochter van hoofdfiguur Alain spoorloos verdwijnt, begint de man aan een obsessieve zoektocht die hem voorbij de landsgrenzen leidt.

Indianen in de Ardennen

“Ik liep al een hele tijd rond met dit verhaal”, zegt Bidegain. “Oorspronkelijk wou ik een soort update maken van *Hardcore*, Paul Schraders film uit 1979 over een conservatieve vader die op zoek gaat naar zijn dochter in de porno-industrie. Het idee van iemand die een vijandige wereld binnendringt om een geliefde op te sporen, leunt ook aan bij de westernklassieker *The Searchers*, en die sloot dan weer mooi aan bij een fotoboek dat ik gekregen had over een country-and-western-gemeenschap in de Rhônevallei. Een beetje onderzoek wees uit dat de cowboycultuur zeer levendig

is in Frankrijk. In de lente en de zomer heb je elk weekend twintig van die bijeenkomsten. Bij de meeste draait het enkel om muziek, maar soms kun je er ook paardrijden of pistoolschieten.”

De reden waarom cowboys — al zijn het dan amateurs — ideaal waren voor dit verhaal, heeft alles te maken met hun visie op de wereld. “Ze beschouwen zichzelf daadwerkelijk als cowboys, en zien andere culturen dus als Indianen”, legt de cineast uit. “Als Alain tijdens zijn speurtocht in de Arabische wijk van een stadje in de Franse Ardennen belandt, heeft hij echt het gevoel dat hij zich op het territorium van de Comanches of de Apaches bevindt. Ik wil tonen hoe hulpeloos en verward zulke mensen zijn als ze met de echte wereld geconfronteerd worden. Daarnaast heb ik naar hartenlust gespeeld met de clichés van de western. Er wordt op een bepaald moment een vredespijp gerookt, iemand neemt een squaw mee naar huis, dat soort dingen.”

Film en televisie

Er is nooit een familielid van Bidegain verdwenen, en zijn vader is ook nooit dolgedraaid, maar toch is *Les cowboys* een persoonlijk verhaal. Zo komt de link tussen de Arabieren en de Indianen uit zijn eigen jeugd. “Mijn familie is Baskisch”, verklaart hij. “Als kind keek ik vaak naar westerns met mijn oudere broer, en die zei altijd ‘De Indianen, dat zijn eigenlijk de Basken’. Zodra je beseft dat de ene minderheid de andere

kan vertegenwoordigen, is de metafoor duidelijk.”

Nog vreemder dan een cowboy in Frankrijk is de structuur van de film. *Les cowboys* verandert namelijk voortdurend van toonaard, weliswaar zonder ooit vals te klinken. De inspiratie daarvoor haalde Bidegain in de televisiewereld. “Ik wou een beetje de illusie creëren dat je naar het eerste seizoen van een tv-serie kijkt, maar dan met de visuele kwaliteit van cinema”, verduidelijkt hij. “Ik denk dat het publiek daarvan houdt. Het is meer dan vroeger bereid om een verhaal te volgen dat wat complexer in elkaar steekt.

Daarom bestaat de film uit vier afzonderlijke delen. Hij begint als een mysterie over een jonge vrouw die verdwijnt, verandert in een donker drama over een vader en zijn zoon, evolueert naar een avonturenverhaal in een ver land, en eindigt als een romantisch drama. Vier verschillende genres, maar een sluitend geheel.”

VANAF 9 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» HET WILDE EUROPA

Les cowboys is niet de eerste western die zich op het oude continent afspeelt. Online delven we nog een paar ‘Europese cowboyfilms’ op.

Sivas

DE TWEE TURKIJES

SPECTRUM

In het kader van Europalia brengt Nuri Bilge Ceylan een bezoek aan ons land, Cinematek organiseert een retrospectieve van de gevierde Turkse cineast en het Festival du Cinéma Méditerranéen zoomt in op de uitdagende cinema van 's mans thuisland. Prijs jezelf gelukkig, want in Turkije komt arthouse van eigen bodem amper aan de bak. Een gespleten natie onder de loep.

tekst JIMMY VAN DER VELDE

De Turkse filmindustrie — ook bekend als *Yeşilçam* — vierde in 2014 haar honderdste verjaardag, en de cinema-cultuur van het land floreert als zelden tevoren. Er worden elk jaar om en bij de negentig films gemaakt, het aantal verkochte bioscooptickets is tussen 2003 en 2013 haast verdubbeld.

Het niveau van de gouden jaren zestig, toen er zo'n driehonderd titels per jaar geproduceerd werden, is weliswaar nog lang niet opnieuw bereikt. Maar na de donkere jaren zeventig en tachtig vol hilarische Hollywoodafkooksels en de economische crisis van de jaren negentig is Turkije de laatste decennia wel weer uitgegroeid tot een gezond cinemaland.

Geen sant in eigen land

Wie enkel afgaat op de bekroningen op het festivalcircuit, denkt waarschijnlijk dat het huidige succes te danken is aan prijsbeesten als *Winter Sleep*, *Sivas* en *The Lamb*. Gouden Palm-winnaar Nuri Bilge Ceylan heeft samen met collega's als Zeki Demirkubuz, Dervis Zaim en

Reha Erdem de Turkse film inderdaad weer op de kaart gezet. Maar alle awards en cinefiele erkenning ten spijt zijn het net hun films die floppen in het thuisland. Als een arthousefilm 100.000 kijkers lokt — op een bevolking van 75 miljoen — is dat al veel.

Vooraf komedies met *F.C. De Kampioenen*-achtige kolder en historische spektakels zijn populair bij de Turkse bevolking. De top-tien van 2015 bevat momenteel zes Turkse films. Eén daarvan, het historische epos *Mucize*, staat zelfs helemaal bovenaan. Door het chauvinisme van de Turkse bioscoopbezoekers heeft Hollywood moeite om een voet aan de grond te krijgen in het land. Normaal kunnen lokale films de concurrentie met Amerikaanse blockbusters nauwelijks aan, maar niet in Turkije. Een gegeven waar veel Europese landen, waaronder België, flink jaloers op zijn.

Smart-house

De tien best bezochte titels zorgen samen voor tachtig procent van de nationale cinema-inkomsten, alle

andere moeten het met de kruimels doen. Vooral de arthousefilms hebben het moeilijk, deels vanwege een gebrek aan steun. Turkse bioscopen zetten ze maar mondjesmaat op het programma omdat ze weinig geld opbrengen en van de overheid komt er niet veel hulp. Het

ministerie van Cultuur en Toerisme trekt zeer weinig geld uit om de eigen films nationaal en internationaal te promoten. Het budget is 13 miljoen dollar, *peanuts* vergeleken met andere Europese naties.

Er wordt in officiële kringen

voorzichtig gesproken over nieuwe initiatieven om de festivalfavorieten meer kansen te bieden. Sommige cineasten blijven echter niet bij de pakken zitten en proberen nu al iets te doen aan de grote kloof tussen populair en kunstzinnig. Zo werkt *The Lamb*-regisseur Kutlug Ataman aan een hybride vorm van cinema die kunst en commercie combineert. *Smart-house* noemt hij het: cinema waarin populaire genres als misdaad en horror worden gekoppeld aan intelligente verhalen. Volgens de cineast is dat dé ideale manier om de globale reputatie van Turkije als arthouse-land te sterken. ▣

Het Festival du Cinéma Méditerranéen heeft plaats in Brussel van 4 tot 11 december.

In Cinematek loopt een Nuri Bilge Ceylan-retrospectieve van 7 tot 26 december. De cineast geeft een masterclass op 6 december.

@TheJimeister

Mucize

AFTELLEN!

Het nieuwe jaar is bijna gearriveerd. Dat betekent onder meer dat er talloze nieuwe films op de bioscopen afstormen. *Vertigo* deed een graai uit die duizelingwekkende dosis cinema en stelt zestien titels voor die onze aandacht opeisen. Een waarschuwing: de releasedata zijn onder voorbehoud.

tekst STEVEN TUFFIN

BELGICA

2/3

Felix van Groeningen ruilt het country-and-western-milieu van *The Broken Circle Breakdown* in voor het Gentse feestcafémilieu met dit min of meer autobiografische relaas over twee broers die samen achter de toeg staan. Stephen en David Dewael van Soulwax overzagen de zeer gevarieerde soundtrack.

PRIDE AND PREJUDICE AND ZOMBIES

Vrouwen – of beter: jonkvrouwen – boven in deze adaptatie van een horrorparodie die lange tijd verschillende best-sellerlijsten aanvoerde. *Cinderella*-hoofdactrice Lily James kruipt in de huid van Elizabeth Bennet. Alleen heeft het iconische personage ditmaal niet alleen last van Mr. Darcy.

De Disneyklassieker van weleer krijgt een CGI-update overzien door *Iron Man*-regisseur Jon Favreau. De jonge Neel Sehti wordt als menskind Mowgli omringd door digitale versies van oerwoudbewoners Baloo, Shere Khan en Kaa. Bill Murray en Idris Elba maken deel uit van de stemmencast.

THE JUNGLE BOOK 13/4

HAIL, CAESAR! 17/2

Joel en Ethan Coen gaan nog eens voluit de komische toer op met deze Hollywoodsatire over een drankzuchtige ster die gekidnapt wordt. Met onder meer George Clooney, Scarlett Johansson en Channing Tatum.

Weerbarstig Deens cineast Nicolas Winding Refn trekt na Ryan Gosling-knaller *Drive* opnieuw naar Los Angeles en vertelt het verhaal van *a new girl in town* (Elle Fanning), wier vitaliteit opgemerkt wordt door allerlei duistere figuren.

THE NEON DEMON

GHOSTBUSTERS 27/1

Filmmaker Paul Feig maakte met *Bridesmaids* en *Spy* naam als *go-to guy* voor vrouwenkomedies en waagt zich nu aan een make-over van de spoken-jagerklassieker. Melissa McCarthy en Kristen Wiig zijn de bekendste namen uit het gezelschap, *Thor*-acteur Chris Hemsworth speelt hun 'secretaresse'.

David Yates kruipt na het inblikken van vier Harry Potter-films in de regiestoel van deze spin-off met Eddie Redmayne als Newt Scamander, een auteur die zeventig jaar voor de belevenissen van de bebrilde tovenaars allerlei avonturen beleefde in New York. J.K. Rowling ontfermde zich eigenhandig over het scenario.

FANTASTIC BEASTS AND WHERE TO FIND THEM 16/11

PROBLEMSKI HOTEL 13/1

Documentairemaker Manu Riche waagt zich aan zijn eerste fictielangspeler met deze bewerking van Dimitri Verhulsts gelijknamige roman over het leven in een asielcentrum. Kan het nog beter getimed?

De ster van Matthias Schoenaerts blijft maar rijzen. Het zoveelste bewijs is deze remake van sixties-klassieker *La piscine*, waarin de Antwerpse klasbak zij aan zij staat met *Fifty Shades of Grey*-beauty Dakota Johnson en gevestigde waarden Tilda Swinton en Ralph Fiennes.

A BIGGER SPLASH 16/3

Marvel-concurrent DC blijft het duistere pad van *The Dark Knight*-trilogie en *Man of Steel* bewandelen met deze ensembleprent waarin een reeks comic-slechteriken een team vormen en het tegen een nog grotere *villain* opnemen. Met Jared Leto als een nieuwe incarnatie van The Joker.

SUICIDE SQUAD 3/8

Kristen Stewart bijt zich vier jaar na het slot van de *Twilight*-saga vast in een ander soort Young Adult-verhaal. Ditmaal speelt ze een jonge vrouw die leeft in een toekomst waarin alle emoties zijn uitgewist. Als ze gevoelens krijgt voor een illustrator, moet het duo op de vlucht staan.

EQUALS

De gebroeders Dardenne trokken andermaal naar Seraing om een realistisch relaas in te blikken. Ditmaal deden ze een beroep op de Franse rijzende ster Adèle Haenel voor de hoofdrol. Tot in Cannes, Jean-Pierre en Luc?

LA FILLE INCONNUE

MEN AND CHICKEN 10/2

Tien jaar na *Adam's Apples* — ondertussen uitgegroeid tot een cultklassieker — tekent Anders Thomas Jensen opnieuw voor een eigenzinnige komedie. Ditmaal met Mads Mikkelsen en andere Deense topacteurs onder een dikke laag make-up als een bende bizarre broers.

Martin Scorsese buigt niet voor de commercie en bewerkt Shūsaku Endō's boek over twee katholieke priesters die in het Japan van de 17^e eeuw geconfronteerd worden met allerlei verschrikkelijke taferelen. Liam Neeson en Andrew Garfield nemen de hoofdrollen voor hun rekening.

SILENCE

ANOMALISA 2/3

Charlie Kaufman, het brein achter bokkenspongcinema als *Being John Malkovich* en *Eternal Sunshine of the Spotless Mind*, stopt maar niet met verbazen. Ditmaal komt hij op de proppen met een stopmotionfilm, maar dan wel eentje over diepmenselijke gevoelens als spijt en verlangen.

Een jaar na *The Force Awakens* dient zich de eerste *Star Wars*-spin-off aan. *Godzilla*-regisseur Gareth Edwards overziet dit actieavontuur waarin Felicity Jones, Mads Mikkelsen en Forest Whitaker samenspannen om de plannen van de Death Star te stelen.

ROGUE ONE: A STAR WARS STORY 14/12

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

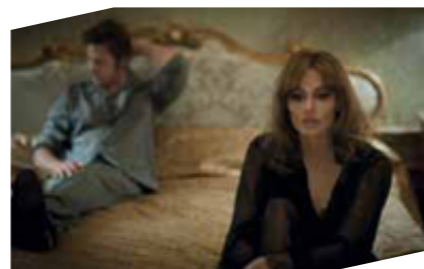

Burnt

Regie John Wells
Cast Bradley Cooper, Sienna Miller
Speelduur 1u41
Vanaf 2 december in de bioscoop

Bradley Cooper laat zijn innerlijke Sergio Herman los in dit appetijtelijk feelgooddrama over een arrogante keukenpiet die naar een derde Michelinster hunkert. Gemakkelijk verteerbaar, al eet je best iets voordat je kijkt.

@RubenNollet

By the Sea

Regie Angelina Jolie
Cast Angelina Jolie, Brad Pitt
Speelduur 2u12
Vanaf 9 december in de bioscoop

De derde film die Angelina Jolie regisseert is een bikkelhard relatiedrama, waarin zij en echtgenoot Brad Pitt een koppel spelen dat in een Frans kuststadje immense issues probeert te verwerken. Een ode aan de auteurs-cinema uit de jaren zeventig.

@Waanzinema

The Night Before

Regie Jonathan Levine
Cast Joseph Gordon-Levitt, Seth Rogen
Speelduur 1u41
Vanaf 9 december in de bioscoop

Na *50/50* werkt Jonathan Levine opnieuw samen met Joseph Gordon-Levitt en Seth Rogen. Het resultaat is een mengeling tussen *Bad Santa* en *The Hangover*. Perfect kijkvoer voor wie de clichékerstfilms even beu is.

@swissepfan

Mountains May Depart

Regie Jia Zhangke
Cast Zhao Tao, Zhang Yi, Liang Jingdong
Speelduur 2u11
Vanaf 23 december in de bioscoop

Still Life-cineast Jia Zhangke zet andermaal de scalpel in thuisland China met deze sociaal-realistische *Back to the Future*, waarin via tijdsprongen het verhaal wordt verteld van een vrouw die geld boven liefde verkiest.

@Waanzinema

Le nouveau

Regie Rudi Rosenberg
Cast Rephaël Ghrenassia, Joshua Raccha
Speelduur 1u21
Vanaf 23 december in de bioscoop

Franse highschoolkomedie die de mosterd haalt bij genregenoten als *Mean Girls*. Een schoolvoorbeeld van een film over pesterijen en buitenbeentjes, vol herkenbare situaties, knotsgekke personages en overtuigende tieneracteurs.

@swissepfan

KINEPOLIS® & VERTIGO presenteren

Sneak PREVIEW

8/12
OM 20u

Met de maandelijkse Sneak preview van Kinepolis en Vertigo is het elke keer weer een verrassing welke film je te zien krijgt.

Iedere 2de dinsdag van de maand ontdek je zo een topfilm in avant-première. Je ziet de film als allereerste en achteraf horen we ook graag jouw mening over de film.

Laat je 1 keer per maand volledig verrassen tijdens de Sneak Preview in Kinepolis Antwerpen.

Info & tickets: kinepolis.be/sneak

BESTE FILM. OOI.

Attack the Block

Regie Joe Cornish | Cast John Boyega, Jodie Whittaker, Nick Frost
Speelduur 1u28 | Jaar 2011

Wat als E.T. niet in Californië was geland, maar in de buurt van een berooide appartementsblok in Oost-Londen? Volgens Joe Cornish, scenarist-regisseur van *Attack the Block*, zou hij al na vijf minuten omsingeld worden door een plaatselijke jongerenbende, die hem middels wat welgemikt vuurwerk gelijk weer het zwerk in zou schieten. *Welcome to London, arsehole!*

Cornish kwam op het idee nadat hij zelf door een kliekje straatjochies overvallen werd. Liever dan van hen de antagonist te maken — zie typisch Britse *hoodie horror*-films *Eden Lake* (2008), *Harry Brown* (2009) en *Cherry Tree Lane* (2010) — besloot de filmmaker in het hoofd van de minderjarige boefjes te kruipen. Waarvan zouden zij het in hun laaghangende broek doen? Het antwoord: “*Big gorilla wolf muthafuckas!*”

Niet dat je veel van de unieke wezens te zien krijgt. Hoe minder je van je alien toont, hoe beter, leerde Cornish immers van Ridley Scott, en hij bedekte

zijn monsters met een vacht zo donker dat een van de gekleurde protagonisten het op een gegeven moment onthutst uitschreeuwt: “*That thing is blacker than my cousin Femil!*”

Cornish brengt in zijn debuut niet alleen subtiel hulde aan *Alien* (1979), maar ook aan zowat elke Amerikaanse blockbuster uit de seventies en eighties, zij het telkens met een hedendaagse Engelse kwinkslag. De BMX’er van bendeleider Moses en zijn *bruus* komen zo uit *E.T.* (1982), maar worden ditmaal bereiden door kansarme jongeren. De camera glijdt voorbij het verloederde flatgebouw uit de titel als ware het een statige Star Destroyer uit *Star Wars* (1977). En de hondsbrutale finale voelt aan als één vette knipooog naar *Die Hard* (1988), met als laatste redmiddel — *spoiler!* — een *Union Jack* in plaats van een brandweerslang.

Cornish’ brutale liefdesbrief aan Hollywood ging niet onopgemerkt voorbij: de debutant werd door zijn grote held Steven Spielberg uitgenodigd om mee te schrijven aan *The Adventures of Tintin* (2011) en ook aan

de recente Marvel-hit *Ant-Man* werkte hij mee. Dé grote held van het *Attack the Block*-verhaal is echter hoofdacteur John Boyega. Hij voert samen met landgenote Daisy Ridley de cast van *Star Wars: The Force Awakens* aan en wordt nu al omschreven als een jonge Denzel Washington, een compliment waarmee zijn übercharismatische *Block*-personage wellicht koeltjes zou instemmen: “*Allow it.*” ▣

@Jonas_Govaerts

» KLAP

Cornish kent zijn klassiekers. Let maar op de straatnamen in de film. Elke locatie werd genoemd naar een bekend Brits scifi-auteur. Alleen al omdat er op dit eigenste moment misschien toeristen in Londen op zoek zijn naar de Wyndham Towers, is *Attack the Block* deze maand de Beste Film Ooit.

OOK APART VERKRIJGBAAR
T-SHIRT €20
(INCLUSIEF VERZENDING)

Dames: Rood en blauw
Mannen: Grijs en bordeaux
Verschillende maten

het perfecte
kerstcadeau?

een **Vertigo**
abonnement!

Er zijn drie formules:

ABONNEE — €50

Vertigo thuisbezorgd + 1 T-shirt

VRIEND — €100

ABONNEE + Voorrang op Vertigo-events
(minstens 10 duotickets, dus)

VIP — €200

VRIEND + Extra T-shirt
+ Duotickets VIP-events
(6 per jaar)

VERTIGO

VIERT

OUD EN NIEUW

MET ENKELE EXCLUSIEVE EVENTS

5 januari
avant-première
The Hateful Eight

10 januari
2015-matinee

19 januari
2016-topper

Meer info op:
WWW.VERTIGOWEB.BE

60

ENNIO

MORRICONE

THE 60 YEARS OF MUSIC TOUR

LIVE WITH 200 MUSICIANS AND SINGERS IN A NEW PROGRAM

De legendarische componist van o.a.
 "The Good, The Bad & The Ugly",
 "Once upon a time in the West" en
 "The Hateful Eight",
 de nieuwe film van Tarantino

ZATERDAG **20.02.2016****SPORTPALEIS • ANTWERPEN**

TICKETS: GREENHOUSE TALENT.BE • 070 345 345* • FNAC

* 0,30 EUR/MIN

GAST VAN ANTWERPEN

